

Έντα

Το όνομα Τέσμαν
φωτίζει ένα λαμπιόνι
στη γωνία του δρόμου
που μένω, ξένη
σε μια ξένη πόλη.

Μα που πήγε η ψυχή
του Λέβμποργκ;

Έχει πάει

Σ' ένα μαύρο πουλί
στα σύρματα.

Μαύρο πουλί
με κίτρινη μύτη.

Στέκει απέναντι
στο παράθυρό μου,
και με καλεί
να πετάξουμε.

Άστρο μου, κατάρτι
και λοξό πανί,
πάμε στον αντάρτη
που μεσουραναί.

Poesia tratta dalla silloge: Ποιήματα {Poesie} (1995 -2005), Casa
editrice: Odòs Panòs

Hedda

Il nome Tesman
illumina una lanterna
all'angolo della strada
dove vivo, estranea
in una città straniera.

Ma dove è andata a finire l'anima
di Levborg?

È andata
da un uccello nero
sui fili.

Uccello nero
dal naso giallo.

Sta di fronte
alla mia finestra
e mi invita
a volare insieme.

Mio astro, albero
e vela sghemba,
andiamo dal ribelle
che cavalca l'onda.

(Traduzione di Giorgia Karvunak)i